

Bidprentje van pastoor J. van der Vleuten

*1 november 1901 te Best †20 december 1974 te Rotterdam

Pastoor Jan van der Vleuten was gedurende 25 jaar pastoor van de parochie Sint Gertrudis van Maarheeze, van 1949 tot 1974.

Jan van der Vleuten werd in Best geboren op 1 november 1901 als zoon van Adrianus van der Vleuten en Joanna Maria de Wert. Vader Van der Vleuten was hoofd der school in Best. In 1916 ging Jan als student naar het Klein Seminarie Beekvliet in St. Michielsgestel en in 1918 naar het Groot Seminarie in Haaren. Na zijn priesterwijding in 1928 was hij in enkele parochies kapelaan tot hij in 1949 benoemd werd tot pastoor in Maarheeze als opvolger van pastoor Grips. Pastoor Van der Vleuten had een zwakke gezondheid, maar aanvaardde zijn

Heemkundekring 'De Baronie van Cranendonck'

<https://heemkundekringcranendonck.nl>

benoeming toch omdat Maarheeze op dat moment maar een kleine parochie was. In de volksmond noemden zijn parochianen hem 'de Vleut'. Hij was nog een ouwerwetse dorpspastoor, zoals in die tijd nog gewoon was met priesterstoga, met een rij knoopjes van de hals tot aan de voeten, en een zwarte bonnet. De fiets was zijn vervoermiddel. En omdat hij al fietsend door Maarheeze altijd naar iedereen zwaaide, noemde men pastoor Van der Vleuten al gauw 'Jan Zwaai'. De pastoor had fotografie als hobby.

Pastoor Van der Vleuten begon zijn pastoraat met kleine reparaties aan het kerkgebouw en de pastorie. In 1950 werd het orgelfonds opgericht waarin parochianen een bijdrage konden storten. Bij gelegenheid van het zilveren priesterjubiläum in 1953 bracht de parochie een bedrag van fl. 2.500,- bij elkaar voor het orgelfonds. Toen kon een tweedehands orgel, afkomstig uit het groot seminarie te Roermond, aangeschaft worden. In 1957 werd de kerkverwarming aangelegd.

Het Tweede Vaticaansconcilie liet zich ook in Maarheeze gelden. Vanaf 1964 worden door pastoor Van der Vleuten de h. h. missen in het Nederlands gelezen met het gezicht naar de parochianen. In 1968 vierde 'de Vleut' zijn veertigjarig priesterjubiläum en werd als parochiecadeau in de kerk een geluidsinstallatie aangelegd.

Op 20 december 1974 overleed pastoor Jan van der Vleuten op 73-jarige leeftijd in het Dijkzichtziekenhuis te Rotterdam. Pastoor 'Jan Zwaai' werd begraven op het oude kerkhof in Maarheeze.

In uw gebeden wordt aanbevolen de ziel van zaliger

**JOHANNES CORNELIUS ALPHONSUS
VAN DER VLEUTEN**

Geboren te Best 1 november 1901 en overleden in het ziekenhuis „Dijkzicht" te Rotterdam 20 december 1974. Hij was 25 jaar pastoor van de parochie St. Gertrudis te Maarheeze en is aldaar begraven 27 december 1974.

Met eerbied en dankbaarheid gedenken wij deze Priester, die de Heer ons als pastoor, als vriend en als broeder had gegeven.

Priester was hij, zo hebben wij hem gekend en verder niets. Priester in onverdeelde dienst aan de Heer.

Zo predikte hij onder ons het Woord Gods, wanneer hij ons bijeenriep in het huis van God of wanneer hij met ons sprak in de kring van het gezin, altijd met die onbevangenheid, vrijmoedigheid en Godsvertrouwen, waarvan St. Paulus spreekt :

"Zo groot is ons Godsvertrouwen, dank zij Christus! Niet dat wij uit ons zelf bekwaam zijn. Heel onze bekwaamheid komt van God. Hij is het, die ons bekwaam heeft gemaakt om Zijn dienaars te zijn. Toegerust met zulk een hoop, treden wij op met grote vrijmoedigheid". II Cor.

Zo stond hij onder ons zoveel jaren, om ons de gave Gods te schenken in de H. Eucharistie en de overige Sacramenten. Hij deed het met eerbied, met toewijding, met ijver naar het woord van Paulus aan zijn leerling Thimotheus :

"Ik vermaan U het vuur aan te wakkeren van Gods genade, die in U is door de oplegging der handen". Het vuur doofde niet uit. Het heeft licht en warmte

geschonken, tot het einde van zijn dagen aan heel onze gemeenschap.

Zo heeft hij onder ons gebeden en dagelijks méér gebeden. Hij kende het kruis, dat hem een leven lang vergezelde. En naar de mate, dat het kruis en het lijden hem, bijzonder in de laatste jaren, de dagelijkse vervulling van zijn priesterlijke opdracht bemoeielijkte, zocht hij de Heer in een steeds groeiende, biddende opgang naar Hem.

Zijn tranen, zijn nood, zijn sterven werden zijn grootheid, zijn moed en zijn vreugde van zijn priesterleven. Toen men hem dan ook niet meer kon vinden op de weg naar de zijnen kon men hem vinden in de kerk bij de Heer, met zijn brevier, die oud was geworden met hem en wiens bladen kleurden als bladeren in de herfst.... met zijn Rozenkrans, wier blijde, droeve en glorievolle geheimen hem dagelijks troostten....en langs de staties van de Kruisweg, die hij stil maar bewogen volgde elke dag, beladen met zijn eigen kruis, op weg naar Calvarie en naar de Paasmorgen. Zo was hij trouw aan de Heer, die zijn jeugd had verblijd in het gezin van zijn vrome ouders..., die hem met zijn broer Cor had geroepen en geleid naar het altaar.... en die hem nu de voltooiing en de bekroning had geschonken zodat hij nu kon zeggen : "Heer, in deemoed en vertrouwen, in vreugde en dankbaarheid zien wij naar U op en wagen het te zeggen :

"Heer Jezus met Uw genade hebben wij vervuld, wat Gij ons had geschonken en opgedragen : Uw priesterleven. Amen.

Uitvaartverzorging Gebr. Vos, Budel.

